

ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานที่ส่งผล ต่อมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษาบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

พัชรพงศ์ ชวนชม^{1*} และ ประสพชัย พสุนนท์²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานที่ส่งผลต่อมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต การดำเนินการวิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้ให้ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 345 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ สำหรับการเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประกอบด้วย ความพึงพอใจในตำแหน่งงาน ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจในรายได้และสวัสดิการ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน การได้รับการยอมรับและความพึงพอใจในการรับผิดชอบ ระดับมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ระดับมากทุกข้อ ประกอบด้วยบุคลิกภาพภายในของพนักงาน บุคลิกภาพภายนอกของพนักงาน และการสร้างมนุษยสัมพันธ์ คุณลักษณะส่วนบุคคล ทั้ง เพศ อายุ การศึกษา และรายได้ ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจและมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมนุษยสัมพันธ์ ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.871 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ($F = 1074, p = .000$) สมการถดถอยเชิงเส้นเพื่อทำนายความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานที่ส่งผลต่อมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานได้เป็นสมการ ดังนั้น มนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน = $0.584 + 0.871$ (ความพึงพอใจในการทำงาน)

คำสำคัญ: คุณลักษณะส่วนบุคคล ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน

¹ นักศึกษาลำดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² รองศาสตราจารย์ ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

* ผู้เขียนที่ประสานงาน โทร. 08-6650-6659 อีเมล: boontrakul@gmail.com

The Relation Factor of Job Satisfaction toward to Human Relationship: Case Study Operation Employees of Suan Dusit Rajabhat University

Patchachapong Chuanchom^{1*} and Prasopchai Pasunon²

Abstract

The objective of research studies the relation factor of job satisfaction toward to human relationship: case study the operation employees of Suan Dusit Rajabhat University. The methodology of the quantitative is regression analysis. The sampling group is collected from 345 of operation employees, Suan Dusit Rajabhat University by the questionnaires. The result presents the overall of job satisfaction in high level. After consider in each attributions, there are the satisfaction of job position, the successful of job performance, the satisfaction of income and social welfare, the progression on job performance, the respective on job performance and the satisfaction of responsibility that show result in high level as the overall satisfaction. Moreover, the overall level of human relationship on job performance shows in high level that consider from the internal personality of employees, the external personality of employees and the human relationship. Furthermore, the interpersonal characteristic; gender, age, education level and income do not effect to job satisfaction and human relationship of employee. The job satisfaction is positive with human relation in moderate level with the significant (0.05) and coefficient (0.871). The job satisfaction of employee is Linear Regression analysis with human relation on job performance with the significance (0.05), ($F = 1074$, $p = .000$). Linear Regression analysis for prediction on job satisfaction toward Human Relationship is $0.584 + 0.851$ (Job satisfaction)

Keywords: Satisfaction, Human Relationship, Interpersonal Characteristic

---

¹ Doctoral Degree Student, Faculty of Management Science, Silpakorn University

² Associate Professor, Faculty of Management Science, Silpakorn University

* Corresponding Author Tel. 08-6650-6659 E-mail: boontrakul@gmail.com